
Kyrkomötet
Motion 2013:21
av Margareta Viklund

Arbete mot prostitution och trafficking

Förslag till kyrkomötesbeslut

Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att fatta beslut om att bilda ett organ för att samordna arbetet för församlingar, stift, andra kyrkor samt myndigheter i arbetet mot prostitution och trafficking

Motivering

Till kyrkomötena 2011 och 2012 skrev jag motioner som hade rubriken: *Modell för att hjälpa prostituerade att komma bort från prostitution* (Mot 2011:8) och *Vad nationell nivå kan göra för att stödja och hjälpa stift och församlingar i arbetet mot prostitution och trafficking* (Mot 2012:07).

Motionerna behandlades relativt välvilligt med bland annat hänvisning till att arbetet för de prostituerade sker och bör ske på lokal nivå i samarbete med kvinnojourer och andra frivilliga organisationer. (Betänkandena Kl 2011:12 och Kl 2012:01.)

Självklart ska arbetet för att hjälpa prostituerade att rehabiliteras och att ge dem stöd att komma ur prostitution liksom ur verksamhet med trafficking ske i samarbete med samhällets myndigheter och organ, som har det yttersta ansvaret för uppsökande och social verksamhet. Men arbetet med prostitution och trafficking går rakt över både församlingsgränser och stiftsgränser, och därför bör nationell nivå stå för en samordning av hjälpinsatser mellan lokala församlingar, stift, kommuner, län och statliga myndigheter.

Om inte nationell nivå har denna viktiga samordningsfunktion kommer människor att falla mellan stolarna. Jag anser att det inte får ske. Här handlar det om människor som många inte ser eller vill se, därför att de av olika anledningar inte vill befatta sig med henne eller honom. Svenska kyrkan måste också ta ett ansvar på nationell nivå för dessa människor.

I flera berättelser i Bibeln berättas om hur Jesus, Guds son, i första hand vände sig till de mest föraktade i samhället, inte särskilt väl accepterade och längst ner på samhällsstegen. Han såg även till att barnen släpptes fram ur folkhoparna, som samlades omkring Honom, för att Han ville välsigna dem.

Även i vår tids samhällen finns och visas av olika anledningar förakt mot och oförståelse för vissa grupper och enskilda personer. Så gott som dagligen rapporterar massmedia om exempelvis flickor som skändats, våldtagits och mördats bara för att de är flickor. Många vågar inte gå ut, åtminstone inte ensamma, av rädsla för att bli överfallna. Många äldre människor håller sig också helst inne av rädsla för rån och överfall. Det rapporteras också om mobbning och utfrysning i skolan av både flickor och pojkar.

Andra frågor som samhället står mer eller mindre frågande och oroligt inför, är bilbränning, stenkastning mot poliser, fönsterkrossning etc. Stora vilsna ungdomsgäng säger att de av olika orsaker känner sig mer eller mindre utanför samhället.

Svenska kyrkans diakonala och andliga verksamhet har många, stora och angelägna frågor att ta tag i för att i samverkan med olika samhällsorgans lagliga skyldighet att uppsöka, hjälpa och stödja, finna sina vägar och sina uppgifter.

Kanske mer än någonsin behövs en kyrka, som uppmärksammar myndigheter och andra på människors olika problem och hur de kan lösas i samverkan, samtidigt som kyrkan kan visa vägen till gemenskap i ett samhälle, där människor har plats och utrymme för varandra, oavsett vilka de är och vilken bakgrund de har. Eller med andra ord: det behövs en levande kyrka med människor, som finns mitt i samhället och som står upp för den kristna tron och dess konsekvenser i ord och gärning.

På många platser och i många församlingar vänder sig kvinnor, män och barn till kyrkan för att få hjälp med att exempelvis lämna prostitution och trafficking eller för att de behöver rehabilitering och skydd för att bli indragna i den verksamhet de inte på nytt vill bli indragna i. Det behöver göras en massiv insats för att rädda flickor/kvinnor och hjälpa dem, som, ibland kanske ordlöst, ber om hjälp. Svenska kyrkan kommer ofta i kontakt med människor, som inga andra organ eller institutioner når. Kyrkan har en enastående möjlighet att hjälpa människor i nöd, peka på olika möjligheter att bli fri, hjälpa och ge stöd. Men för att det ska kunna fungera på bästa sätt behövs ett organ på nationell nivå för att hjälpa enskilda församlingar och stift med gränsöverskridande kontakter till samverkan på plats mellan församlingar, kommunala, regionala och statliga organ, men också en ordnad samverkan mellan stift och församlingar över hela landet. Frågan och problemet är för stort också geografiskt sett för att hanteras enbart lokalt.

Nationell nivå kan till exempel erbjuda samordning mellan olika församlingar, pastorat och stift när det gäller att erbjuda någon form av övernattningslägenheter för akut drabbade. Nationell nivå skulle på ett bättre sätt kunna hjälpa till med samordning för insatser av olika befattningshavare exempelvis psykolog, läkare, präst, diakoner samt frivilliga krafter för att hjälpa och stödja med enskilda samtal. Nationell nivå skulle också på ett övergripande sätt bättre kunna samordna olika insatser för att få till stånd rehabilitering och utbildning av olika slag. Genom nationell nivåns samordning skulle det också vara möjligt att hitta gemensamma former för att inrätta särskilda rehabiliteringshem. Genom nationell nivå skulle det vara lättare att samordna det till exempel mellan flera stift och andra kyrkor och församlingar samt sociala myndigheter.

Även om mycket redan görs idag behövs mer insatser än vad lokala församlingar och stift i många fall kan hantera beträffande prostitution och trafficking. Därför behövs det en väl planerad och organiserad samordning och ett fungerande samarbete för stöd och hjälp.

En samordning av hjälpinsatser mellan lokala församlingar, kommuner, län och statliga myndigheter bör därför ligga på nationell nivå. För att Svenska kyrkan ska få ett väl fungerande arbete för att hjälpa några av dem som befinner sig längst ner på samhällstegen behöver kyrkomötet ge kyrkostyrelsen i uppdrag att fatta beslut om vad nationell nivå ska göra för att samordna arbetet för församlingar, stift och andra kyrkor samt myndigheter i arbetet mot prostitution och trafficking.

Nacka den 1 juli 2013

Margareta Viklund (KR)